

Arrest

nr. 342 789 van 13 maart 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COPINSCHI
Berckmansstraat 93
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 21 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. COPINSCHI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U, A.A.M.H., werd op [...] augustus 1988 geboren in Nablus, op de Westelijke Jordaanoever. U bent Arabische, Palestijnse en soennitisch moslima. Rond de leeftijd van 3 à 4 jaar verhuisde u met uw familie tijdelijk naar Rafah, Gaza, maar jullie keerden na zo'n 2 jaar terug naar Nablus. In 2000 verhuisden jullie definitief naar Gaza, waar jullie zich opnieuw in Rafah vestigden.

Op 5 september 2003 trouwde u met Y.A.. Jullie kregen samen 5 kinderen, F., L., J., Mo. en Ma.. In 2014 emigreerde Y. naar Zweden, waar hij in 2019 ook de Zweedse nationaliteit verwierf. Hij beloofde gezinshereniging aan te vragen, maar dat gebeurde nooit. U zag hem na zijn vertrek nog 3 keer in Gaza, maar het contact was zeer moeilijk. Bovendien zorgde hij niet voor het gezin: hij stuurde slechts een paar 100 euro per maand op, wat onvoldoende was.

U behaalde in 2021 een universitair diploma in voeding en algemene gezondheid in Gaza, een studie die u afrondde tijdens uw huwelijk. In september 2021 scheidde u religieus en “mondeling” van uw echtgenoot; deze scheiding is niet wettelijk vastgelegd bij de rechtbank

U vertrok uit Gaza met als doel om elders een veilige en stabiele toekomst voor uw kinderen op te bouwen — iets wat hun vader had moeten doen, maar nagelaten heeft.

Volgens uw verklaring kon u Gaza lange tijd niet verlaten omdat uw ex-echtgenoot dit verhinderde. Hij zou ervoor gezorgd hebben dat uw naam op een lijst stond aan de grensovergang van Rafah, waardoor u via deze route geen toestemming kreeg om te reizen. Op 26 januari 2023 was u daardoor genoodzaakt om Gaza te verlaten via de Erez-grensovergang, via Israël, de Westelijke Jordaanoever en Jordanië. Vanuit Jordanië bent u vervolgens naar Turkije gevlogen, waar uw zus D.A.M.H. (CGVS [...] en O.V. [...]) reeds enkele jaren woonde. U verbleef ongeveer één jaar in Istanbul, waar u zelfstandig een appartement huurde en werkzaam was in de vastgoedsector.

Op 14 januari 2024 reisden u en uw zus D. door naar Griekenland. Eerdere pogingen om het land te bereiken waren mislukt; pas bij de vierde poging slaagden jullie erin. Jullie kwamen aan op het Griekse eiland Leros. Deze aankomst was echter niet in overeenstemming met de afspraak die jullie met de smokkelaar hadden gemaakt. Volgens de afspraak zouden jullie op het eiland Symi aankomen, een tussenstop waar geen vingerafdrukken zouden worden afgenomen, zodat jullie zich later elders in Europa konden vestigen zonder registratie. De smokkelaar hield zich echter niet aan deze afspraak. Daardoor hadden jullie uiteindelijk geen andere keuze dan in Griekenland asiel aan te vragen. Op 19 januari 2024 vroeg u internationale bescherming aan in Griekenland en op 26 januari 2024 werd u er erkend als vluchteling.

Jullie verbleven in een opvangcentrum op Leros tot 1 maart 2024, waarna jullie naar Athene vertrokken. Daar verbleven jullie samen in een gehuurde Airbnb.

Op 17 maart 2024 reisden jullie samen door naar België. Op 19 maart 2024 vroeg u hier internationale bescherming aan; D. diende de dag voordien al een asielaanvraag in.

U geeft aan zich niet in Griekenland te kunnen vestigen vanwege ernstige problemen met de mensensmokkelaar die u naar het land heeft gebracht. Omdat de smokkelaar zijn afspraken niet was nagekomen, weigerde u zijn betaling vrij te geven. Als gevolg daarvan begon hij u telefonisch te bedreigen: de eerste 5 dagen via kennissen in het opvangcentrum, omdat u toen zelf geen telefoon had, en daarna rechtstreeks. Toen hij tijdens een van de gesprekken aangaf te weten wat u op dat moment droeg, werd u erg bang en besloot u het geld alsnog vrij te geven. Vanaf dat moment stopten de telefoontjes.

Later, in Athene, werd u benaderd door vrienden en kennissen die in Turkije verbleven, zij vroegen het nummer van de smokkelaar. U raadde hem af. Kort daarna belde de smokkelaar u opnieuw via een ander nummer en zei hij dat hij u verwittigd had dat u niets slechts over hem mocht zeggen. Hij gaf aan te weten waar u verbleef. U voelde zich daarom in Athene bijzonder onveilig, mede omdat er veel smokkelaars actief waren. Uw angst werd versterkt door de moord op een Iraanse man in een gelijkaardige context.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten voor: een kopie van uw Palestijns paspoort, van uw Palestijnse identiteitskaart, van uw huwelijksakte, van uw diploma's en van de geboorteakte van uw dochter Ma., foto's van uw vernielde huis in Gaza en de Bulgaarse asielaanvraag van uw zoon F.. Ook maakt u een kopie van uw Griekse verblijfsvergunning (ADET) (het originele document hebt u vernietigd) en een rapport van uw psycholoog over opgemaakt in België dd.24.06.2024.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming **niet-ontvankelijk** verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (verklaring DVZ, punt 23 dd. 09/04/2024; NPO dd. 13/08/2025; Eurodac Marked Record dd. 12/11/2024; Eurodac Search Result dd. 19/03/2024 en het*

schrijven van het Ministry of Migration & Asylum, Hellenic Republic dd. 22/08/2025) blijkt dat u reeds internationale bescherming, namelijk de vluchtelingenstatus, geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (NPO, p. 5).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asieltelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u **onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan**.

Ten eerste, is er de vaststelling dat u zeer snel na de toekenning van uw vluchtelingenstatus en de ontvangst van uw Grieks verblijfsdocument het land hebt verlaten. U geeft aan dat het nooit uw bedoeling was om u in Griekenland te vestigen; Griekenland was enkel de toegangspoort tot Europa. Hoewel u geen vaste eindbestemming voor ogen had, stond vast dat dit niet Griekenland zou zijn. Door toedoen van de smokkelaar had u echter geen andere keuze dan in Griekenland asiel aan te vragen (NPO, p. 6 en 11). Zodra u in het bezit was van uw Griekse verblijfsvergunning (ADET) en uw Palestijnse paspoort - dat u werd opgestuurd vanuit Turkije -, vertrok u onmiddellijk (NPO, p. 8 en 9). Dat u dus nooit de intentie had om in Griekenland een duurzaam bestaan op te bouwen, relativeert de door u beweerde pogingen om uw rechten er te doen gelden.

Waar u aanhaalt dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde **ernstige feiten en situaties** (u had in het opvangcentrum iets verkeerd gegeten, waardoor u moest overgeven en naar het ziekenhuis werd gebracht. Daar moest u echter urenlang in de wachtzaal wachten zonder een arts te zien; uiteindelijk

kreeg u enkel een paracetamol toegediend (NPO, p. 9)) moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. **Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.**

Nadien, tijdens uw verblijf in Athene, hebt u geen medische hulp meer nodig gehad (NPO, p. 9). U toont dus nergens aan dat u daadwerkelijk een beroep heeft gedaan op het Griekse gezondheidssysteem, noch dat u de toegang daartoe werd geweigerd om redenen zoals voorzien in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde **moeilijkheden op het vlak van werk**, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

U geeft aan dat u in Athene op zoek was naar werk, maar dat het u niet is gelukt om iets te vinden (NPO, p. 8). Uit uw verklaringen blijkt echter dat uw inspanningen om werk te vinden erg beperkt waren:

- U hebt amper 17 of 18 dagen in Athene gewoond. De periode waarin u effectief naar werk heeft gezocht was dus zeer kort (NPO, p. 9).
- U zocht alleen werk via informele contacten, met name een Marokkaans meisje in een bakkerij en een groep Syrische jongens op café. U ondernam geen stappen om via officiële kanalen, zoals interimkantoren of reguliere werkgevers, werk te vinden (NPO, p. 8 en 9).

U hebt geen enkele actie ondernomen om officiële tewerkstelling mogelijk te maken, zoals het aanvragen van een AMKA-nummer (sociaal zekerheidsnummer) of een AFM-nummer (fiscaal identificatienummer; NPO, p. 7). Deze zijn nochtans noodzakelijk om legaal en duurzaam te kunnen werken in Griekenland.

- Uw zoektocht was ook geografisch beperkt tot enkel Athene (NPO, p. 9).

Hieruit blijkt dat er geen sprake was van serieuze of volgehouden pogingen om duurzaam werk te vinden in Griekenland.

Verder haalt u aan dat u zich **onveilig** voelde in Athene. U verwijst naar 3 concrete incidenten:

- Betreffende uw probleem met de smokkelaar: Uit uw verklaringen blijkt dat er momenteel géén reëel gevaar bestaat vanwege de smokkelaar. Zodra u aan zijn eis tot betaling voldeed, stopten de bedreigingen meteen. Hoewel hij u nog eenmaal telefonisch benaderde nadat u negatief over hem sprak, heeft hij daarna geen contact meer gezocht. U hebt de smokkelaar ook nooit persoonlijk ontmoet (NPO, p. 7 en 8). Als hij werkelijk van plan was u iets aan te doen, had hij daar voldoende tijd en gelegenheid toe gehad.

Indien u in de toekomst alsnog problemen ondervindt, kunt u een beroep doen op de hulp of bescherming van de bevoegde Griekse instanties. Het feit dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland rechten geniet, impliceert tevens dat de autoriteiten in staat zijn u effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, mits u uiteraard de noodzakelijke stappen zet. In het verleden heeft u al ondersteuning gezocht; zo werd de Syrische vrouw die erbij betrokken was door de autoriteiten meegenomen voor ondervraging op een ander eiland (NPO, p. 8). U kunt zich, in voorkomend geval, opnieuw wenden tot de Griekse autoriteiten.

Bovendien, hebt u mogelijkheid om u elders in Griekenland te vestigen, als u zich in Athene niet veilig voelt door de aanwezigheid van de vele smokkelaars (NPO, p. 7).

- Verder verwijst u naar een Iraanse man die werd vermoord naar aanleiding van "een smokkelafpraak" (NPO, p. 7 en 8). U maakt echter géén melding van concrete, soortgelijke incidenten die u persoonlijk te beurt zijn gevallen als begunstigde van internationale bescherming, laat staan van het gegeven dat u zich als

gevolg hiervan zou hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer.

- Uw verwijzing naar racisme, waarbij u aangeeft dat u niet binnen mocht in de cafetaria toen u wachtte op uw boot naar Athene (NPO, p. 9-10), is onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging of ernstige schade te worden beschouwd. Vreemdelingen kunnen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd worden met discriminatie, racisme of xenofobie. Hoewel dit ten zeerste betreurenswaardig is, betekent dit niet dat u bij terugkeer naar Griekenland terecht zal komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften.

Bovendien bent u een **ondernemende, zelfredzame en gezonde vrouw**:

- Hoewel u leefde onder moeilijke omstandigheden in Gaza, bent u een echte doorzetter. Zo hebt u bijvoorbeeld terwijl u gehuwd was een universitair diploma weten te behalen, terwijl u tegelijkertijd zelfstandig 5 kinderen opvoedde, omdat uw man in Zweden verbleef (NPO, p. 3 en 4).

- U vertrok alleen uit Gaza. Hoewel uw ex-man had verhinderd dat u via de grensovergang van Rafah kon vertrekken, gaf u niet op: u vond toch een oplossing en slaagde erin om via de Erez-grensovergang te reizen. U woonde één jaar zelfstandig in Istanbul en werkte er in de vastgoedsector. U regelde zelf een smokkelaar in Turkije en betaalde de reis met uw spaargeld en een klein bedrag van vrienden (NPO, p. 5).

- Ondanks de uitdagingen waarmee u in Griekenland te maken had, wist u zich aardig een weg te banen in de Griekse samenleving. U bent erin geslaagd om zelfstandig uw belangrijkste document te verkrijgen, namelijk uw Griekse verblijfsvergunning (ADET; NPO, p. 7). Toen u problemen had met de smokkelaar, zocht u hulp bij de autoriteiten; daarop werd de Syrische vrouw die erbij betrokken was meegenomen voor ondervraging naar een ander eiland (NPO, p. 8). In Athene huurde u samen met uw zus een Airbnb. U werkte niet, maar kon dit verblijf betalen met geld dat u van een vriend in Turkije had geleend (NPO, p. 9). Uw reis naar België regelde u zelfstandig (NPO, p. 6).

- U werkt in België in een opslagplaats voor auto-onderdelen in Gent. Samen met een vriendin, die u leerde kennen in het opvangcentrum, huurt u een woning (NPO, p. 2-3). U spreekt wat Engels (NPO, p. 2, 8 en 9) en gaat weldra ook met Nederlandse taallessen beginnen (NPO, p. 2).

- Uw medische situatie vereist bovendien geen gespecialiseerde of complexe zorgen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn:

U geeft aan dat u in het verleden kinesithérapie volgde vanwege nek- en schouderproblemen, maar dat dit nu niet meer het geval is (NPO, p. 2). Mocht het in de toekomst opnieuw verergeren, dan is kinesithérapie in Griekenland ook voorhanden.

Er werd een psychologisch attest toegevoegd aan uw dossier. Uit dit attest, evenals uit uw eigen verklaringen, blijkt echter niet dat er sprake is van een 'bijzondere kwetsbaarheid' die het u dermate moeilijk maakt om u staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen, dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Bovendien geeft u aan niet langer naar een psycholoog te gaan.

Hoewel het begrijpelijk is dat u als Palestijnse bezorgd bent over de situatie in uw land van herkomst en het feit dat u uw kinderen al 2 jaar niet meer hebt gezien (NPO, p. 2), levert dit op zichzelf geen bijzondere kwetsbaarheid op in de zin van de toepasselijke rechtspraak.

In dit opzicht, stipt het Commissariaat-generaal verder aan dat u over het wettelijk document beschikt(e) dat u toegang geeft tot bepaalde bestaansondersteunende voorzieningen in Griekenland, met name een Griekse verblijfsvergunning (ADET).

Wat de verdere documenten die u nodig heeft in Griekenland betreft, wenst het CGVS het volgende op te merken: U beweert dat u nooit een sociale zekerheidsnummer (AMKA) hebt gehad (NPO, p. 7). Personen die internationale bescherming genieten moeten zich, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYP) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wpcontent/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, *Living In Greece – Access to healthcare*, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>).

Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, *Living In Greece – Access to healthcare*, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; en *Communication on the status of migration management in mainland Greece* (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorginstellingen of -centra (UNHCR - *Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44*, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Samengevat, komt uit uw verklaringen concreet naar voren dat u in feite alle sleutels in handen hebt om aanspraak te maken op de basisrechten die de Griekse autoriteiten u bieden en dat u bij terugkeer naar Griekenland in staat zal zijn om in uw meest elementaire behoeften te voorzien.

Waar uit uw verklaringen blijkt dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, hebt vernietigd (NPO, p. 7), wijst het Commissariaat-generaal er vooreerst op dat deze vernietiging alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk hebt vernietigd. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het de vernietiging ervan vast te stellen.

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat **het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen** in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (*Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents*, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Ten derde blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen (in tempore suspecto en zonder het te bewijzen -) dat uw gedrukte verblijfsvergunning vernietigd zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigden van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

*Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, **zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.***

Wat het fiscaal registratienummer (AFM) betreft, herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socioeconomic rights, RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). In de praktijk worden de gegevens van begunstigen die al stappen hadden ondernomen om een AFM te verkrijgen tijdens hun procedure en deze ook hadden verkregen, niet automatisch bijgewerkt door de autoriteiten nadat zij bescherming hebben gekregen. Het is dus aan de begunstigde om een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor (DOY) om deze update te laten uitvoeren, op voorwaarde dat zij in het bezit zijn van een geldig ADET en hun woonadres kunnen aantonen (zie: Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Begunstigen die als asielzoeker geen AFM hebben verkregen, volgen een afzonderlijke procedure en worden doorverwezen naar de DOY. In dat geval wordt hen een geldige ADET of een geldig DADP gevraagd. Uit de objectieve informatie blijkt dat er geen problemen zijn bij de uitvoering van deze procedure (ibid.; en Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>).

*Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek **niet-ontvankelijk** verklaard.*

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen:

- *De kopie van uw Palestijns paspoort, van uw Palestijnse identiteitskaart, van uw huwelijksakte, van uw diploma's en van de geboorteakte van uw dochter Maria, stellen enkel uw identiteit, herkomst, burgerlijke staat en scholing vast, elementen die hier niet ter discussie staan. Hetzelfde geldt voor de Bulgaarse asielaanvraag van uw zoon F.: deze bevestigt alleen dat hij internationale bescherming heeft aangevraagd in Bulgarije.*
- *De foto's van uw vernielde huis in Gaza hebben betrekking op uw leven in Gaza en hier wordt louter uw vrees ten aanzien van Griekenland beoordeeld.*
- *De kopie van uw Griekse verblijfskaart (ADET) bevestigt dat u internationale bescherming hebt gekregen in Griekenland.*
- *Het psychologisch attest werd hierboven reeds besproken.*

Volledigheidshalve dient nog aangestipt dat het CGVS in hoofde van uw zus D. eveneens een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek heeft genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza.”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoekster zich op de schending van:

“- Artikelen 48/3, 48/4, 57/6/2, § 1, 57/6, § 3, lid 1, 3° en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,

- Artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951,
- Artikel 3 van het EVRM,
- Artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,
- Artikel 33, § 2, a) van de “procedurerichtlijn” (Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van internationale bescherming),
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen,
- Het beginsel van adequate motivering van administratieve beslissingen,
- Het evenredigheidsbeginsel,
- De kennelijke beoordelingsfout,
- Het niet in aanmerking nemen van recente informatie over het eerste land dat de verzoeker internationale bescherming heeft verleend,
- Het beginsel van behoorlijk bestuur,
- Het beginsel dat de administratieve autoriteit bij haar beslissing rekening moet houden met alle relevante elementen van de zaak,
- De autoriteit van gewijsde verbonden aan de arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen,
- De beginselen vervat in het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 19 maart 2019 in de gevogede zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 (Grote Kamer).”

Vooreerst verwijst verzoekster naar de motivering van de bestreden beslissing voor wat betreft de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en haar situatie.

Vervolgens geeft ze een theoretische toelichting inzake artikel 33, lid 2, onder a), van de Procedurerichtlijn en gaat ze meer bepaald in op de interpretatie van dit artikel door het Hof van Justitie van de Europese Unie enerzijds en van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen anderzijds.

Wat betreft de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland, benadrukt verzoekster in het verzoekschrift dat *“verschillende rapporten waarop het CGVS zich in de bestreden beslissing baseert, vrij oud zijn (uit de jaren 2022, 2023 en 2024) en dus niet kunnen worden beschouwd als een goede basis voor de beoordeling van de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland”*. Vervolgens verwijst zij naar en citeert zij uit de meest recente rapporten, namelijk:

- 1°) Rapport opgesteld door “Refugee Support Aegan” *“Erkende vluchtelingen in Griekenland - 2025 - Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaaleconomische rechten”* van maart 2025;
- 2°) Rapport UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare;
- 3°) Rapport opgesteld door de Zwitserse Vluchtelingen hulp op 10 oktober 2024 *“Griekenland als veilig derde land”*;
- 4°) Rapport van de Zwitserse Vluchtelingen hulp over de situatie van asielzoekers en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland – oktober 2024;
- 5°) Antwoord van de Griekse autoriteiten aan de Belgische autoriteiten in het kader van een verzoek tot overdracht overeenkomstig Verordening 604/2013.

Wat betreft de situatie in de Gazastrook meent zij dat deze moet worden aangemerkt als *“genocide”* in de zin van het Verdrag van de Verenigde Naties ter voorkoming en bestraffing van genocide op 9 december 1948. Om tot dit besluit te komen gaat zij vooreerst in op de definitie van *“genocide”*, verwijst zij vervolgens naar de meest recente en objectieve informatie, met name het rapport dat in juli 2025 is opgesteld door de Israëliëse mensenrechtenorganisatie *“BTselem”* en haalt zij de verklaringen van de minister van Financiën van Israël van 17 september 2025 aan.

Verder verwijst zij naar en citeert zij recente jurisprudentie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met betrekking tot de situatie in de Gazastrook en de impact van deze algemene situatie op alle Palestijnen afkomstig uit de Gazastrook.

Met betrekking tot haar persoonlijke situatie stelt zij het volgende:

“a.

De beoordeling van de persoonlijke situatie van de verzoekster, afkomstig uit de Gazastrook, is onlosmakelijk verbonden met de huidige situatie in diezelfde Gazastrook.

Eenzijds wordt in het Verdrag van de Verenigde Naties ter voorkoming en bestraffing van genocide van 9 december 1948 duidelijk gesteld dat de term “genocide” met name ook “ernstige aantasting van de geestelijke integriteit van leden van de groep” omvat.

In het onderhavige geval moet, ondanks het feit dat de verzoekster zich buiten de Gazastrook bevindt, worden aangenomen dat zij, zij het indirect, ook slachtoffer is van de genocide die in de Gazastrook plaatsvindt.

De verzoekster:

- is afkomstig uit de Gazastrook.

- heeft daar haar hele familie en haat twee kinderen.

- heeft vernomen dat talrijke burens, kennissen en vrienden zijn omgekomen.

Het is dan ook duidelijk dat de verzoekster moet worden beschouwd als een "indirect" slachtoffer van de genocide die momenteel in Gaza plaatsvindt.

b.

Sinds juni 2024 wordt de verzoekster regelmatig begeleid door een psycholoog vanwege de ernstige verslechtering van haar psychische toestand, met name als gevolg van de oorlog in Gaza en de zeer traumatische gebeurtenissen die zowel in Gaza als op de vlucht zijn meegemaakt.

Het is dan ook duidelijk dat de impact van de psychische stoornissen die de verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud met het CGVS heeft vermeld, in tegenstelling tot wat het CGVS in de bestreden beslissing heeft geoordeeld, moet worden beschouwd als een aantasting van de algemene autonomie van de verzoekster en/of haar vermogen om in haar meest elementaire behoeften te voorzien.

c.

Uit bovenstaande informatie blijkt duidelijk dat de verzoekster bij terugkeer naar Griekenland geen toegang zal hebben tot psychologische en/of psychiatrische begeleiding, geen toegang zal hebben tot enige financiële steun van de Griekse autoriteiten, geen toegang zal hebben tot huisvesting, waardoor zij een zeer groot risico loopt op dakloosheid, en geen potentiële steun van derden zal ontvangen.

In deze zaak staat vast dat de verzoekster in 2024 door de Griekse autoriteiten de vluchtelingenstatus heeft gekregen en dat zij naar aanleiding van deze beslissing door de bevoegde Griekse autoriteiten een verblijfsvergunning voor drie jaar heeft gekregen.

Omdat zij echter niet officieel kon werken, geen toegang had tot Griekse taallessen en geen minimale sociaaleconomische begeleiding kreeg, besloot de verzoekster niet in Griekenland te blijven.

In dit verband moet worden benadrukt dat de verzoekster ongeveer een jaar na het uitbreken van de oorlog in de Gazastrook in België is aangekomen en dat bij de beoordeling van de huidige psychologische toestand van de verzoekster en de noodzaak voor haar om, indien nodig, psychologische/psychiatrische hulp en minimale sociaaleconomische begeleiding te kunnen krijgen, rekening moet worden gehouden met de apocalyptische situatie die momenteel in de Gazastrook heerst psychiatrische hulp en minimale sociaaleconomische begeleiding.

Bovendien moet worden opgemerkt dat een situatie wordt beoordeeld op het moment dat de beslissing wordt genomen (in dit geval de bestreden beslissing).

Het is dan ook zeer waarschijnlijk dat de verzoekster op straat terechtkomt, zonder enig middel van bestaan en zonder de mogelijkheid om tijdens deze periode bijstand te krijgen van de Griekse autoriteiten, waardoor hij het risico loopt dat artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest worden geschonden.

d.

Op basis van het voorgaande blijkt duidelijk dat het CGVS met het nemen van de bestreden beslissing artikel 3 van het EVRM, artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 33, § 2, a) van de Proceduresrichtlijn (Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor het verlenen en intrekken van internationale bescherming) geschonden en de leer van het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 (Grote Kamer)."

Tot slot licht zij toe dat in het onderhavige geval, en gezien de bovenstaande ontwikkelingen, ook het beginsel van billijkheid dient te worden toegepast.

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster "Antwoord van de Griekse autoriteiten aan de "Dublin-cel" van de Dienst Vreemdelingenzaken" (stuk 3).

2.3. Verweerder legt een aanvullende nota van 13 februari 2026 neer, waarbij hij "Nota: 'duiding e-mail Griekse autoriteiten – A.M.K.A', dd. 17 november 2025, juridische dienst CGVS" voegt en waarin hij middels URL verwijst naar volgende rapporten en rechtspraak:

- COI Focus "Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior", gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025;
- Country Report : Greece. Update 2024, gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025;
- Pressemitteilung nr. 30/2025 van 16.04.2025, Bundesverwaltungsgericht en Jugement BVerwG 1 C 18.24, Bundesverwaltungsgericht, van 16.04.2025;
- Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2.09.2024;
- Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24;
- Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025.

2.4. Verzoekster legt een aanvullende nota van 24 februari 2026 neer, waarin zij middels URL verwijst naar landeninformatie en waarbij zij de volgende stukken voegt:

- “1. *Letter van de Griekse NGO's dd. 19/11/2025 aan de CGVS mbt de nota Aide aux Migrants*
2. *Brief gestuurd naar confrater LAHAYE door de RSA - Me Minos MOUZOURAKIS, Advocaat en Legal and Advocacy Officer binnen de Refugee Support Aegen (RSA), dd. 16.01.2026;*
3. *Europese Commissie, brief aan de staatssecretaris, Ares (2023)8268343, 04.12.2023”.*

2.5. Ter terechtzitting legt verzoeker de voormelde aanvullende nota opnieuw neer en voegt hierbij het stuk “*psychologisch attest*” (stuk 4).

Beoordeling

3. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

4. In voorliggend geval wordt vastgesteld dat verzoekster reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Volgens de gegevens in het administratief dossier (verklaring DVZ, punt 23; notities van het persoonlijk onderhoud; Eurodac Search Result van 19 maart 2024; Eurodac Marked Record van 12 november 2024; het schrijven van het Ministry of Migration & Asylum, Hellenic Republic van 22 augustus 2025) werd verzoekster op 26 januari 2024 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg zij er tevens verblijfsdocumenten als statushouder. Verzoeksters verblijfsvergunning in Griekenland is geldig van 25 januari 2027.

Verzoekster brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoekster geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat zij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoeksters beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

5. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf.* HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die

strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen “*zeer verregaande materiële deprivatie*” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

6. Verzoekster betoogt dat zij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

7. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten*” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog

steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociaalezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

8. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoeksters concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoekster op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoekster, aan haar individueel profiel en haar vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in haar eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetwijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoekster toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat zij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoekster in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan haar specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen

dat een terugkeer naar de lidstaat die haar reeds internationale bescherming heeft verleend, haar zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

9. Wat haar individuele situatie betreft, maakt verzoekster aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt.

Verzoekster heeft in de loop van de administratieve procedure een psychologisch attest van 24 juni 2024 bijgebracht, waarover de bestreden beslissing als volgt motiveert:

“Er werd een psychologisch attest toegevoegd aan uw dossier. Uit dit attest, evenals uit uw eigen verklaringen, blijkt echter niet dat er sprake is van een ‘bijzondere kwetsbaarheid’ die het u dermate moeilijk maakt om u staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen, dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Bovendien geeft u aan niet langer naar een psycholoog te gaan.”

Uit dit uitgebreid psychologisch attest blijkt onder meer dat verzoekster een aanzienlijke psychologische nood vertoont, die zich uit in emotionele kwetsbaarheid, ernstige stress en slaapstoornissen. Er wordt op gewezen dat verzoekster reeds in het verleden aan automutilatie heeft gedaan, waardoor ze psychologisch erg kwetsbaar is. Verzoekster kampt met schuldgevoelens en de voortdurende bezorgdheid om de veiligheid en het welzijn van haar kinderen zorgt voor een aanzienlijke extra stressfactor in haar dagelijks leven. Uit het attest blijkt dat verzoekster de situatie het hoofd tracht te bieden door middel van therapie sessies en dat het huidige behandelingsplan zich richt op stressmanagement, het ontwikkelen van copingstrategieën en het verkennen van interne hulpbronnen om de moeilijke periode die ze doormaakt het hoofd te bieden. De psycholoog merkt op dat het behandelingsplan kan worden aangepast aan verzoeksters behoeftes en reacties op de sessies.

Uit dit attest kan worden opgemaakt dat verzoeksters psycholoog en psychotherapeut haar als psychologisch erg kwetsbaar beschouwt, alsook dat deze een behandelingsplan en dus verdere behandeling vooropstelt.

Verzoekster gaf tijdens het persoonlijk onderhoud van 13 augustus 2025 aan dat ze zich *“mentaal niet helemaal oké”* en *“psychisch niet goed”* voelde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Verzoekster verklaarde dat ze bij een psycholoog ging en verschillende sessies heeft gehad, maar dat ze dit niet meer kon combineren met haar werk (*“Kine, ik volgde sessies bij de kine, omwille van een nek en schouderprobleem. En ook bij een psycholoog, ik heb verschillende sessies gehad maar ik kon ze niet meer combineren met mijn werk. Ook de kine kon ik niet meer combineren met mijn werk in Gent, want ik woon zelf in Brussel”*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). In die zin dient de vaststelling van verweerder dat verzoekster aangaf niet langer naar een psycholoog te gaan te worden toegeschreven aan praktische moeilijkheden, en betekent dit geenszins dat verzoekster geen nood meer zou hebben aan psychologische opvolging.

Verzoeksters bijzondere kwetsbaarheid blijkt verder uit de aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting. Deze nota bevat een psychologisch attest van 26 februari 2026, waaruit blijkt dat verzoekster een psycholoog consulteerde op 27 januari 2026 en 26 februari 2026. Hieruit blijkt dat verzoekster kampt met psychische problemen en dat behandeling noodzakelijk is.

Verweerder was niet aanwezig ter zitting en kon derhalve niet mondeling repliceren op deze aanvullende nota. Nochtans blijkt hieruit dat de reeds gemaakte beoordeling in verband met verzoeksters psychologische situatie niet langer overeind kan blijven.

Het geheel van de voorliggende attesten duidt dan ook op het bestaan van een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoekster.

Samengenomen met verzoeksters verklaringen ter zitting, waar zij onder meer aangeeft dat zij een alleenstaande moeder is met 5 kinderen, vormt de aanvullende nota, waar deze in het bijzonder betrekking heeft op de psychologische situatie van verzoekster, een nieuw essentieel feitelijk gegeven.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan verder niet blijken dat verzoekster actueel over een betekenisvol netwerk beschikt in Griekenland dat haar in staat zou kunnen stellen om, in geval van terugkeer naar Griekenland, het hoofd te bieden aan de moeilijkheden waarmee zij na haar terugkeer naar Griekenland te maken kan krijgen voor de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6).

Er dient te worden benadrukt dat het onderzoek van het beschermingsverzoek ingediend door verzoekster zich niet kan beperken tot een beoordeling van haar levensomstandigheden in Griekenland als statushouder voor haar vertrek uit deze lidstaat maar dat de voorzienbare levensomstandigheden in geval van terugkeer naar deze lidstaat in aanmerking moeten worden genomen worden, rekening houdend met haar individuele omstandigheden.

In de huidige stand van zaken en gelet op het voorgaande kan niet zonder verder onderzoek bevestigd worden dat bij verzoekster geen sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die haar verhindert haar rechten als statushouder te doen gelden.

Gelet op de moeilijke situatie voor verzoekers om en begunstigen van internationale bescherming in Griekenland, en gezien het kwetsbaar profiel van verzoekster als alleenstaande moeder van 5 kinderen die psychologisch opgevolgd wordt, acht de Raad een nader en gedegen onderzoek van verzoeksters situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland aangewezen.

11. In acht genomen hetgeen voorafgaat, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 oktober 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien maart tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS